

Ιεροσολύμων Θεόφιλος: “Ο θεόφρων Ονούφριος λάμπει ως φως στον σύγχρονο κόσμο της αποστασίας”

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Προεξάρχοντας του [Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου](#) τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου Ονουφρίου στην ομώνυμη Ιερά Μονή η οποία βρίσκεται απέναντι από την Κολυμβήθρα του Σιλωάμ στα Ιεροσόλυμα.

Στην ομιλία του ο Μακαριώταρος αναφέρθηκε στην προσωπικότητα του τιμωμένου Οσίου Ονουφρίου για τον οποίο τόνισε ότι λάμπει ως φως στον σύγχρονο κόσμο της αποστασίας και ανομίας.

Συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος, του Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Καττάρων κ. Μακάριος, ο οποίος είχε τελέσει τον Εσπερινό, Αγιοταφίτες Ιερομόναχοι και διάκονοι και Ιερείς εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος στα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα και προσκυνητών.

Εντός και περίξ της Μονής υπάρχουν λαξευμένοι στους βράχους τάφοι. Ένας από τους τάφους αυτούς είναι του Πατριάρχη Ιεροσολύμων Ιουβεναλίου, επί του οποίου το 451 ανυψώθη η Εκκλησία Ιεροσολύμων σε Πατριαρχείο.

Μετά την Θεία Λειτουργία έγινε λιτανεία προς τους τάφους των ιδρυτών της Μονής, το Μνημόσυνο της μακαριστής μοναχής Σεραφείμας και ανεγνώσθη η ευχή των οπωρών.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος ανέφερε τα εξής στην ομιλία του:

«Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σεαυτόν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀνηνέχθης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτό τό ὄντως ἐφετόν ἔφθασας, οὗ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον».

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐσεβεῖς Χριστιανοὶ καὶ προσκυνηταί,

Τό νοητόν καὶ οὐράνιον φῶς, τούτέστι τό ἅγιον Πνεῦμα, τό φωτίσαν τούς ὀφθαλμούς τῆς καρδίας τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ φερωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερᾷ Μονῇ, ἐν τῷ ἀγιογραφικῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Ἀγροῦ τοῦ Κεραμέως, τοῦ κληθέντος «ἀγρός αἵματος ἕως τῆς σήμερον», (Ματθ. 27,7-8), ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην μετ’

είλικρινείας καί ἀληθείας, (Πρβλ. Α΄ Κορ. 5,8).

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι σκοπός τῶν ἑορτῶν τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας εἶναι ἀφ' ἑνός μέν ἡ ἀπόδοσις τιμῆς εἰς τούς ἀπαρνησαμένους καί ἄραντας τόν σταυρόν αὐτῶν καί ἀκολουθήσαντας τόν Χριστόν ἀφ' ἑτέρου δέ ἡ προβολή εἰς τούς πιστούς τῶν ἀρετῶν αὐτῶν, δηλονότι τῶν ἀγίων πρὸς μίμησιν αὐτῶν.

Τοιοῦτος ἀληθῆς μιμητῆς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείχθη ὁ ὁσιος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, ὁ ὁποῖος, ἀκούσας τόν βίον Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου καί Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, κατέφυγε καί εἰσῆλθεν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς ἐρήμου, ἀναζητῶν εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίων ἀναχωρητῶν ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων ὁ διακαῆς πόθος ἦτο ἡ μετοίκησις εἰς τήν οὐράνιον καί μένουσαν πόλιν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «οὐ γάρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τήν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν», (Ἑβρ. 13,14).

Ἡ σφοδρά αὕτη ἐπιθυμία εἶχε καταλάβει καί τήν ψυχὴν τοῦ Πατρός ἡμῶν Ὁνουφρίου, ὅπως ἀκριβῶς καί τοῦ ψαλμωδοῦ λέγοντος καί ἀναφωνοῦντος: «Τό στόμα μου ἤνοιξα καί εἴλκυσα πνεῦμα, ὅτι τάς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν. Ἐπίβλεψον

ἐπ' ἐμέ καί ἐλέησόν με κατά τό κρίμα τῶν ἀγαπώντων τό ὄνομά σου», (Ψαλμ. 118, 131-132).

Εἰς τήν σφοδράν ταύτην ἐπιθυμίαν καί τήν εἰλικρινῇ ἀγάπην του διά τόν Χριστόν, ὁ ὅσιος Ὀνούφριος εἶχε συνεργόν τό Θεόν Πατέρα, ὡς μᾶς διαβεβαιοῖ ὁ θεσπέσιος Παῦλος λέγων: «Οἶδαμεν δέ ὅτι τοῖς ἀγαπῶσιν τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τοῖς κατά πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν», (Ρωμ. 8,28).

Ἑρμηνεύων τόν Παύλειον λόγον «τοῖς κατά πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν», ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «τό κατά πρόθεσιν εἶη ἄν τό κατά βούλησιν... ὡς κλητοί γεγονάσιν τινες κατά πρόθεσιν, τήν τοῦ κεκληκότος καί τήν ἑαυτῶν»· καί ἀναλυτικώτερον: «τό κατά πρόθεσιν» σημαίνει τό κατά βούλησιν, δηλαδή κατά τήν θέλησιν, καθῶς ὠρισμένοι ἅγιοι καί δίκαιοι ἐγένοντο κατά τήν θέλησιν, τόσον τοῦ καλέσαντος αὐτούς, δηλαδή τοῦ Θεοῦ πρό καταβολῆς κόσμου, ὅσον καί τῆς ἰδικῆς τῶν θελήσεως.

Τάς δύο ταύτας κλήσεις ἡ καλλίτερον εἰπεῖν, τάς δύο ταύτας βουλήσεις συνεκέρασεν εἰς ἑαυτόν ὁ Πατήρ ἡμῶν Ὀνούφριος. Καί τοῦτο διότι ὁ ὅσιος Ὀνούφριος ἠγάπησεν Κύριον τόν Θεόν αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ του καί ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ του καί ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ του», (Πρβλ. Ματθ. 22,37) κατά τό παράγγελμα τοῦ Χριστοῦ.

Τήν ὑπερβάλλουσαν δύναμιν τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεόν ἐξαίρει θαυμασίως καί ὁ ὑμνωδός τοῦ ἁγίου Ὀνουφρίου λέγων: «ὦ ἀγάπη, τό φῶς τό ὑπέρλαμπρον! ὦ πασῶν ἀρετῶν τό κεφάλαιον! ἡ αἰετῶς οὐράνια τάγματα, εὐφροσύνης πληροῦσα καί χάριτος· ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἁγίοις Πατριάρχαις, Προφήταις, Ἀποστόλοις καί Ὀσίοις, ὧν ταῖς εὐχαῖς καί ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ Θεῷ. Ἀλληλούϊα»

Ὁ θεόφρων Ὀνούφριος, τοῦ ὁποῦ τήν σεπτὴν μνήμην ἐορτάζομεν σήμερον λάμπει ὡς φῶς ἐν τῷ συγχρόνῳ ἡμῖν κόσμῳ τῆς ἀποστασίας τῆς ἀνομίας, ἀλλά καί τῆς ἐπικρατούσης ἀκαταστασίας, λάμπει δέ ὡς φῶς, διότι οὗτος ἐγένετο μετανάστης τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως, ζῶν καί διαιτῶμενος ἐν ἐρήμοις καί ὄρεσι, ἐνδεδυμένος τόν Χριστόν καί ἀκούων πάντοτε εἰς τήν φωνήν τοῦ θείου Παύλου: «ἡμῶν γάρ τό πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καί Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν», (Φιλιπ. 3,20), διό καί «μηδέν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ προσευχῇ καί τῇ δεήσει μετ' εὐχαριστίας τά αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρός τόν Θεόν», (Φιλιπ. 4,6).

Ἑρμηνεύων τούς λόγους τούτους τοῦ θεηγόρου Παύλου, ὁ Οἰκουμένιος λέγει: «μηδέν οὖν μεριμνᾶτε, μηδέν ὑμῖν μελέτω, μήτε τοῖς ἐκείνων [τῶν ἐχθρῶν] ὕβρεως μήτε τῆς ὑμῶν θλίψεως». Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὀφείλομεν νά ἔχωμεν τόσῃ ἐμπιστοσύνῃ εἰς τήν θείαν πρόνοιαν, ὥστε ἡ διάνοια

καί ἡ καρδιά μας νά εἶναι ἐλεύθεραι πάσης ἀγωνίας καί πάσης ἀνησυχίας περὶ ὅλων τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν. Ὅφείλομεν νά ἐξαρτῶμεν ἑαυτούς τόσον πολὺ ἀπὸ τόν Θεόν, ὥστε νά διατηρῶμεν ἀδιατάρακτον τήν εἰρήνην καί τήν γαλήνην τῶν καρδιῶν ἡμῶν. «Λογίζομαι γάρ», λέγει ὁ σοφός Παῦλος, «ὅτι οὐκ ἄξια τά παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τήν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ὑμᾶς», (Ρωμ. 8,18).

Αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς μελλούσης θείας δόξης τήν θεωρίαν ἐπέτυχε καί ὁ θεοφόρος Πατήρ ἡμῶν Ὁνούφριος, κτησάμενος οὕτω παρρησίαν πρὸς τόν Θεόν.

Διό καί ἡμεῖς, οἱ τιμῶντες τήν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, παρακαλέσωμεν αὐτόν μετὰ τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, σὺν τῷ ἐορτάζοντι Ὁσίῳ Πατρί ἡμῶν Πέτρῳ τῷ ἐν Ἄθῳ, ὅπως ἱκετεύωσιν Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν καί ὑπὲρ εἰρήνης τῆς περιοχῆς ἡμῶν καί σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

